

[Forsvarsministeren.]

ning, at de er landets unge borgere, som i kraft af frie borgeres beslutning udfører nødvendig gerning på landets vegne. De kan derfor ikke have nogen pligt til at acceptere nogen form for tone, som det er urimeligt at anvende overfor frie borgere, der gør deres pligt, og under hensyn hertil må der til enhver tid forholdes overfor de værnepligtige. Jeg har ikke på noget tidspunkt haft grund til at tvivle om, at jeg havde hele rigsdagen bagved mig, når jeg gav udtryk for et sådant standpunkt, og jeg vil også i fremtiden tillade mig at gå ud fra, at når jeg understreger dette standpunkt overfor de værnepligtige, taler jeg i så henseende ikke alene på regeringens vegne, men så taler jeg praktisk taget på den samlede rigsdags vegne.

Det ærede medlem hr. Malchau var også inde på spørgsmålet om de varer, som indkøbes til værnene, og demonstrerede i denne forbindelse en rulle sytråd, som var udleveret til en værnepligtig. Jeg har ikke været helt tilfreds med den måde, hvorpå indkøbene til værnene foretages. Jeg har derfor foranlediget, at spørgsmålet om måden, hvorpå indkøb foretages, bliver taget op i forbindelse med de overvejelser, der foregår vedrørende nedlæggelsen af de to militære ministerier og oprettelsen af et nyt forsvarsministerium, og det er mit håb, at de overvejelser, der allerede er foretaget i så henseende, skal føre til, at vi, når rigsdagen får forelagt forslag til lov om oprettelse af et nyt forsvarsministerium, da også skal kunne møde med forslag til en indkøbsordning, som er bedre egnet til at sikre tilfredsstillende indkøb, end den hidtidige ordning har været. Men jeg har iøvrigt for kort tid siden uanset disse overvejelser, som jeg her har nævnt, taget anledning til at ændre en række bestemmelser vedrørende indkøb af varer til værnene, så at vi får en licitationsform, der skulle kunne sikre en vis garanti for, at vi får de rigtige varer frem til de rigtige priser.

Det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle) fandt sig foranlediget til i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag at gøre opmærksom på, at han ikke var nogen tilhænger af, at Danmark havde tilsluttet sig Atlantpagten. Nej, det er jo ikke nogen nyhed. Jeg ved ikke, hvorfor det ærede medlem i dag ville bruge tingets tid til at anstille betragtninger angående Atlantpagten. Alle medlemmer af det høje ting og befolkningen som helhed har jo tidligere haft lejlighed til at erfare, hvad der er det radikale venstres indstilling til Atlantpagten.

Men når det ærede medlem beklagede sig over, at der er gået så lang tid, før vi har kunnet få gennemført en ny forsvarsordning, gav han jo selv svaret på, hvorfor det ikke har kunnet lade sig gøre. Det ærede medlem fremhævede, at de storpolitiske forhold har skiftet i de år, der er gået siden befrielsen, og at denne stadige forandring af de storpolitiske forhold har dannet hindring for, at vi kunne komme til en endelig løsning af hele vort forsvarsproblem. Men fra det tidspunkt, da Danmarks tilslutning til Atlantpagten var en kendsgerning, er der i forsvarskommissionen arbejdet under højtryk. Der er gjort, hvad der kunne for så hurtigt som muligt at komme igennem med forhandlingerne om den nye forsvarsordning. Jeg har i dag nævnt de ting, som jeg håber der kan fremsættes lovforslag om inden 1. maj næste år. Der er en række andre led i vor forsvarsordning, som det højst sandsynligt ikke vil være muligt at tage stilling til inden 1. maj, fordi vi for deres vedkommende må afvente resultatet af drøftelser, som foregår mellem Atlantpagtlandene, og under hensyn til disse forhandlingers forløb træffe afgørelse om, hvad vi vil acceptere, og hvad vi ikke vil acceptere med hensyn til opbygning af forsvarsordningen her i landet.

I og for sig var jeg en smule skuffet over, at det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle) ikke endte sine betragtninger med at give udtryk for, at han ville stemme for bemyndigelsesloven. Det ærede medlem ønsker jo ikke, at vi skal ophæve samtlige militære foranstaltninger her i landet. Det kan det ærede medlem slet ikke ønske, såfremt det ærede medlem da taler på sit partis vegne, idet jeg minder om, at formanden for det radikale venstres rigsdagsgruppe, folketingsmand Jørgen Jørgensen, sidste år gav udtryk for det standpunkt, at skulle det uvantede ske, at Danmark blev angrebet, så skal det forsvares, og når Danmark skal forsvares, må man vel også sikre, at de værnepligtige, som man pålægger denne opgave, har de nødvendige våben. Jeg ser ikke, hvorledes man kan forene modstand mod bemyndigelsesloven med det principielle standpunkt, som hr. Jørgen Jørgensen på det radikale venstres vegne har indtaget i folketinget, så måske vi kommer ud for det samme her, som vi oplevede i folketinget, at det ender med, at også medlemmerne af det radikale venstre i denne sal ved tredje behandling stemmer for bemyndigelsesloven. I så fald skal jeg hilse det med overordentlig stor tilfredshed.

Må jeg dernæst gøre nogle få bemærknin-